

de la municipalització de serveis i la mancomunitat de municipis, teories, teories avui posades en pràctica amb resultats tan magres, almenys a casa nostra i pel que fa a la Mancomunitat Montseny-Guilleries. Frederic Culí coneixia a la perfecció els mètodes de gestió del consell municipal d'anglès i del "manager-president" americà i entre ambdós intentà de cercar un estil intermedi. Allò que sí atacà sempre fou la figura de l'alcalde representant governatiu pel que comportava de noció de govern massa lligada al concepte de "sobirania". Diu a EL MUNICIPI MODERN (pg. 83) que "el mot sobirania passa una fonda crisi i la noció de govern origina noves situacions...". És, doncs, a partir de la seva idea de descentralització de poder que pugna ardiament per tal de substituir l'element polític en la gestió municipal i introduir l'element tècnic com a garantia d'eficàcia governativa. Aquest és un concepte que, a nivell de municipi, resoldria avui per avui molts problemes si fos aplicat rigurosament. Per a Frederic Culí sota la màgia del mot "sobirania" s'hi amagava en realitat l'acció de govern de la minoria i dels poderosos. I, en canvi, el municipi és per a ell una "consciència col·lectiva" i una veritable "democràcia en activitat". Voldríem tenir espai suficient per tal de comentar tots els aspectes de què tracta en EL MUNICIPI MODERN perquè, tot i que l'obra ja té més de seixanta anys, ens fa l'efecte que en molts aspectes té encara una absoluta vigència i que possiblement encara avui fóra útil a molts regidors municipals.

Vull esmentar encara

l'èmfasi que Frederic Culí posa en la necessitat d'assolir una hisenda pròpia per tal d'endegar l'obra municipal. Aquesta hisenda, autònoma i independent de l'estatal, és per a Culí l'eix vertebrador de la vida del municipi i és ella la que potencia l'acció de govern i la capacitat de gestió municipals. Aquesta qüestió Culí la tractà àmpliament a la seva ponència LES HISENDES MUNICIPALISTES al I Congrés Municipalista Català celebrat a Barcelona l'any 1933.

Cal esmentar encara l'activitat de Culí com a secretari de l'Associació Protectora de l'Ensenyança catalana i de l'Acadèmia de Jurisprudència i de Legislació de Catalunya. Fou també un dels fundadors i col·laboradors de la revista "Catalunya Municipal" (1933). Nacionalista convençut milità en la "Unió Catalanista" i col·laborà en els periòdics nacionalistes "La Nació" i "La Tralla". Tingué també el càrrec de Director General del Timbre.

FREDERIC CULÍ, HILARIENC DE COR

Hom podia pensar que, després d'aquest 'curriculum' i de l'activitat que pressuposa, Sant Hilari era per a Frederic Culí el record llunyà del seu poble natal i prou. I no fou així. La seva família hi restava vinculada (hi resta encara) i ell mateix s'hi sentia estretament lligat no amb el lligam nostàlgic del qui hi torna cada any a passar-hi l'estiu sinó amb el vincle autèntic del qui sent i viu la problemàtica del seu poble. Això, d'altra banda, en un home com Frederic Culí tan interessat per la temàtica municipal no havia d'estranyar. La seva ciència sobre la ges-

tió municipal podia tenir aquí una aplicació pràctica. I, en efecte, no hi escatimà esforços que traduï en consells i orientacions de tota mena i en valuoses gestions personals sempre que féu falta.

Hom s'admira encara avui dels projectes que a nivell municipal (carrers, escoles, pavellons per a colònies, etc.) es dugueren a terme amb èxit durant els de pre-guerra. Una figura capdavantera en aquesta tasca fou sens dubte l'alcalde Narcís Corbera (quan li serà oficialment reconegut?) i els membres del seu consistori. Però a la reraguarda, amb la discreció pròpia dels savis, hi havia en Frederic Culí. Aquesta és una veritat que ni tan sols ara no són capaços de negar els qui el conegueren i se li enfrontaren políticament. I ho dic perquè ho he constatat. Però si això no basta hi ha el testimoni fefaent de les actes de les sessions municipals d'aquella època algunes de les quals l'Àngel Serradesanferm ha extractat i que jo utilitzo. A l'acta del 5 de desembre de 1933 s'expressa la satisfacció del poble per l'eficàcia de les gestions del seu "fill predilecte" en la sfaltament de travessies de carreteres de la vila i en aprovació d'un projecte d'escoles.

En la sessió del 16 de febrer de 1934 es discuteix la declaració oficial de "fill predilecte" de la vila de Frederic Culí. S'addueixen alguns arguments per tal de justificar aquesta decisió i es destaca la seva actuació en la promoció del poble i del nom de Sant Hilari, en la construcció dels pavellons de l'Ajuntament de Barcelona (incautats després de la guerra per "Falange Española"), l'assoliment d'una important subvenció per a la construcció de les escoles gra